

prima instanță: T. Gologan
instanța de apel: I. Grosu, D. Corolevschi, A. Corcenco,

dosarul nr. 3ra-973/14

Î N C H E I E R E

14 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Goncear Taisia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Goncear Taisia
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ungheni-Gaz” cu privire la contestarea
actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 aprilie 2014, prin care a fost admis
apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ungheni-Gaz”, casată hotărârea
Judecătoriei Ungheni din 16 ianuarie 2014 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea
a fost respinsă ca fiind neîntemeiată,

constată:

La 17 iunie 2013, Taisia Goncear a depus cererea de chemare în judecată
împotriva SRL „Ungheni-Gaz” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 19 martie 2013, colaboratorii SRL
„Ungheni-Gaz” au efectuat control la locul de consum a gazelor la casa de locuit
situată pe str. Ștefan cel Mare, 79, din or. Călărași.

Susține că în momentul efectuării controlului, în casa de locuit menționată se
afla feciorul ei, Ion Goncear, care a permis efectuarea controlului asupra
echipamentului de măsurare a gazelor, iar, în urma efectuării controlului a fost depistat
un magnet pe corpul echipamentului de măsurare a gazelor naturale, după care a fost
întocmit actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale și actul de demontare a
echipamentului de măsurare.

Menționează că, în baza actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale și
concluziilor din Raportul de constatare tehnico - științifică nr. 222 din 25 martie 2013,
a fost efectuat recalculul volumelor de gaze naturale consumate, iar în acest sens a fost
emisă o factură în sumă de 15971,95 lei, care a fost expediată în adresa sa spre
achitare.

Consideră că actul de depistare a încălcărilor clauzelor contractuale și actul de
demontare a echipamentului de măsurare din 19 martie 2013, sunt ilegale, deoarece
dânsa, de fapt, nu este proprietare casei de locuit situată pe str. Ștefan cel Mare, 79, din

or. Călărași, respectiv, actele de control menționate nu au nici un suport juridic probator, iar impunerea dînsei spre achitare a prejudiciului material în mărime de 15971,95 lei pentru consum fraudulos a gazelor naturale, nu are nici un sport logic.

În susținerea poziției sale invocă că, potrivit prevederilor pct.120 al Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale aprobat prin hotărârea Agenției Naționale Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011, personalul operatorului de rețea nu este în drept să efectueze controlul echipamentului de măsurare și a sigiliilor aplicate în lipsa consumatorului final sau a reprezentatului acestuia.

Insistă că nu este proprietară a casei de locuit menționate, astfel, ea nu este consumator final, respectiv, actul de demontare a echipamentului de măsurare din 19 martie 2013, cât și factura emisă pe numele său sunt ilegale, fiind emise contrar Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011.

Afirmă că mama ei, Guțu Marfa deținea casa de locuit situată pe str. Ștefan cel Mare, 79, din or. Călărași și contractul de furnizarea gazelor naturale era încheiat cu ultima, iar dânsa nu a primit moștenire și nu deține careva acte, prin care s-ar fi confirmat că este moștenitor legal sau testamentar al imobilului litigios, pe cînd potrivit prevederilor art.321 alin.(2) Cod civil, în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobândește la data înscrierii în registrul bunurilor imobile, cu excepția prevăzute de lege.

De asemenea invocă că la 30 aprilie 2013, pârâtul a expediat în adresa sa o somație, prin care a solicitat achitarea benevolă a prejudiciului material în mărime de 16000 lei, până la 07 mai 2013 și întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă s-a adresat către Agenția Națională Reglementare în Energetică cu cerere prealabilă, însă prin scrisoarea nr. C201300354 din 17 mai 2013, cererea sa a fost respinsă.

Solicită anularea actului de depistare a încălcărilor clauzelor contractuale din 19 martie 2013, actului de demontare a echipamentului de măsurare din 19 martie 2013 și facturii de achitare a sumei de 15971,95 lei cu privire la consumul fraudulos a gazelor naturale.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 16 ianuarie 2013, acțiunea a fost admisă, fiind dispusă anularea actului de depistare a încălcărilor clauzelor contractuale din 19 martie 2013, a actului de demontare a echipamentului de măsurare din 19 martie 2013 și facturii de achitare sumei de 15971,95 lei pentru consum fraudulos a gazelor naturale din 18 aprilie 2013.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 24 aprilie 2014, a fost admis apelul declarat de către SRL „Ungheni gaz”, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile art.7 alin.(1) și art. 59 alin.(1) CPC, care reglementează aspecte ce țin de subiectul raportului material litigios, respectiv, reținînd în acest sens că proprietara locului de consum situat în or. Călărași, str. Ștefan cel Mare, 79, a fost Guțu Marfa, care a decedat în anul 2007, iar probe care ar confirma acceptarea moștenirii de către Gonciar Taisia, în urma decesului mamei sale instanței nu au fost prezentate, cât și nu au fost prezentate probe care ar confirma existența a cărorva relații contractuale a reclamantei cu SRL „Ungheni-Gaz”.

Iar cu referire la circumstanțele stabile în coraport cu normele citate, instanța de apel a concluzionat că Goncear Taisia nu este subiect al raportului material litigios și respectiv un reclamant corespunzător, mai mul că ultima nu a prezentat careva probe care ar confirma că prin acțiunile SRL „Ungheni Gaz” i-a fost încălcat vre-un drept al său.

La 19 iunie 2014, Goncear Taisia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de admitea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Menționează că instanța de apel la emiterea deciziei nu a examinat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, examinând unilateral doar probele prezentate de către intimat.

Susține că instanța de apel eronat a reținut precum că dânsa nu a prezentat instanței careva acte prin care s-ar confirma că este moștenitor al casei de locuit situată în or. Călărași, str. Ștefan cel Mare 79, deoarece, instanței a fost prezentat certificatul de moștenitor legal emis de către Notarul Angela Dragomir și anexat la materialele pricinii.

Invocă că instanța de apel la emiterea deciziei nu a dat nici o apreciere declarațiilor martorului Cibotari Pavel, care a declarat că dânsa a solicitat întocmirea unui contract adițional cu SRL „Ungheni Gaz” cu privire la prestarea gazului natural, cât și unilateral a dat apreciere declarațiilor martorilor Stratan A, și Cibotari P și doar că sunt cunoscuți de mulți ani, locuiesc în aceeași localitate, iar până nu demult au fost colegi de serviciu, însă nu a luat în considerație că s-a adresat în nenumărate rînduri către Cibotari P. în vederea perfectării Contractului de prestare a serviciilor, cerințe care, de altfel, au fost ignorate de ultimul.

Indică că instanța de apel nu a lut în considerație nici faptul că prin sistarea gazului i-au fost încălcate drepturile sale și că conducta de gaze la fel i-a fost încălcat dreptul.

La fel, invocă că instanța de apel nu a reținut declarațiile reprezentanților SRL „Ungheni-Gaz”, prin care ultimii au indicat că au pătruns în gospodărie fără permisiune, astfel, fiindu-i violat domiciliul.

La 29 iulie 2014 SRL „Ungheni-Gaz” a depus referință la recursul declarat, în care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia și a solicitat respingerea lui ca fiind nefondat. Indică intimatul că Curtea de Apel Bălți în decizia din 24 aprilie 2014 a dat o apreciere corectă circumstanțelor de fapt ale cauzei în raport cu normele de drept aplicate, iar argumentele recurentului sunt declarative. Subliniază că simplul dezacord al recurenteii cu soluția pronunțată în ordine de apel nu servește temei de casare a actului judecătoresc adoptat.

Examinând temeiurile recursului declarat de către goncear Taisia în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile intimatului SRL „Ungheni-Gaz”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Gonचार Taisia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Gonचार Taisia, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Gonचार Taisia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Gonचार Taisia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță